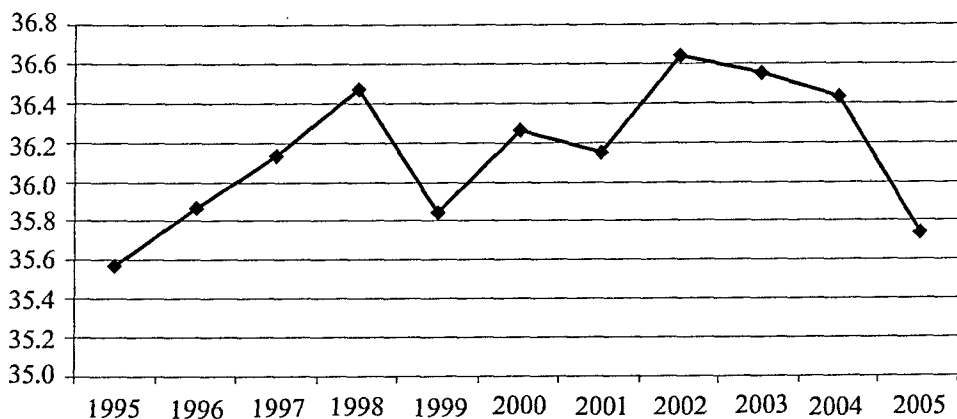

Анализът на получените резултати позволява формулиране на обобщаващи изводи относно динамиката в равнището на човешката бедност в нашата страна и ориентацията на нейното развитие за изследвания календарен период. Още от пръв прочит се вижда незначителната вариация в стойностите на индекса, което говори за несъществени промени в степента на лишенията и нереализираните човешки възможности за обхванатия период. Индексът варира слабо в границите от 35.57 до 36.64%, което означава, че в продължение на единадесет години в България е налице устойчиво високо равнище на нереализирани човешки възможности и лишения. В рамките на тази обща констатация се открояват нюанси, маркиращи относително по-благоприятни или пиково високи стойности на индекса на човешката бедност. 1995 г. е не само хронологично начало на изследвания период. Тя е и начало на нарастване на човешката бедност в нашата страна, и период на най-ниското ѝ равнище, което остава недостижимо в продължение на всичките десет години след нея. Устойчивото нарастване на нивото на нереализираните човешки възможности продължава до 1998 г., след което настъпва период на разнопосочна вариация около приблизителна стойност на индекса 36% (фиг. 2). В края на периода с колебаещи се изменения в степента на нереализираните човешки възможности се достига до най-високото им ниво за целия изследван период - 36.64% през 2002 г. През следващите три години - 2003-2005 г., индексът отчита намаляване на равнището на човешката бедност в България, но то все още остава по-високо от това през 1995 г.

Фиг. 2. Индекс на човешката бедност в Република България

Стойностите на индекса и тяхната динамика във времето са свързани по един или друг начин с формиращите ги индикатори. Макар че индикато-